

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat 2 » »
Los suscriptors del interior reben las obras del folletí encuadernadas

FUNDADORS
 Joan Bru Sanclement
 Joseph Ximeno Planas
 Director-Propietari
 F. Dalmasas Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1º-1ª
 (Bussó á 1ª escala)

Últim folletí del célebre drama de Don Víctor Balaguer
DON JOAN DE SERRALLONGA

Próximament
LO CAIXAL DEL SENY
 y **LO SENYOR NADAL**

Primer folletí de la aplaudidíssima sarsuela de gran éxit, arreglada al catalá per D. Conrat Colomer

Seté del drama de Don Joseph Nogué
Deliri de grandesas

Octau de la aplaudida comedia
La Parentela

Crónica

EL REGIONALISME CAMINA.—LA FESTA DEL DISSAPTE PASSAT.—UN DATO GURIÓS.

El Regionalisme vint anys enrera no havia nascut. Es donchs jove, sá y vigorós perque no ha tingut encare cap maldia, ni ha caigut fins el present en grasas dels curanderos de la política. No es una idea que omplá el cervell, es un ideal que surt del cor. No te per pares ni padrins els prohoms de cap partit espanyol, perque no aspira á fer govern autoritari. Es mes aviat un problema social, humá y profitós per la regió y per l' estat; es una simplificació del mecanisme espanyol que cap dintre qualsevol forma de govern, y tant es aixís que es part del programa de dos partits tant antitétichs com el carli y el republicá federal.

Sols ab aqueixas favorables circumstancias se comprén que hagi nascut tan expontaneament en Aragó, inaugurant sa vida pública ab la notable assamblea de Alcañiz últimamente celebrada. Els aragonesos han obert els ulls cegats per la claror del sol del regionalisme, han comprés qu' ell y sols ell pot dur la abundó en sas comarcas ermas y despobladas, acostant els pobles per medi de camins de ferro y carreteras, y tornant en terra de regadiu sos ermots solitaris. Y ha sigut tant l'entusiasme dels terolesos que demanan un altra assamblea para acabar d' arrodonir un concell general regionalista que vetlli pels interesos d' Aragó, ja que els governants no serveixen mes que per exprimer las butxacas del pobre espanyol. Las regions d' Espanya se trovan en el cas d' aquells hisendats que veuhen malmetrers las fincas en mans dels admisistradors estúpits ó poch escrupulosos, y com élls, no tenen altre remey, las regions, que posarse á administrar sos interessos pera fugir de la ruina que está amenassant-nos.

Catalunya fou la primera en donar forma al regionalisme, Catalunya déu presentar á las demás regions el programa clá y concís de las sevas justas aspiracions.

Galicia, la romiadora Galicia també prepara, á semblansa d' Aragó, la seva Asamblea Regionalista, y valentse del regionalisme el carli remou ja las provincias del Nort, fent prosselits per una lluyta de germans.

¡Quanta sanch costa á Espanya la política!

Meditin, meditin las regions y pensin que venen horas de prova esglayadoras y en las ocasions supremas es quant els pobles germans deuhén unirse pera salvar á la patria de las urpas de la fam y de la guerra.

*

La funció donada en lo Teatro Olimpo dissapte passat en honor de nostre estimat amich y company Sr. Ximeno y Planas, va resultar molt lluhida, posantse de manifest las moltas simpatías que va saber captarse ab sas bonas prendas el valent periodista catalá. Tant *Una poma per la sed*, com *La ocasió fa el lladre*, dels senyors Escalé y Roure respectivament obtingueren un bon desempenyo posant de relleu las bonas condicions que pel cultiu del *Teatro Catalá* tenen els aficionats del Olimpo y Niu Guerrer. També sigué molt aplaudit el monólech del Sr. Saltiveri *Un D. Juan Tenorio á trossos* y la Societat coral *Euterpe* que cantá *Els Xiquets de Valls* de una manera acabadíssima baix la direcció de D. Celestino Sadurní; mes *le clou*, de la funció vá esser el estreno del monólech original del Sr. Ximeno Planas, *Al quarto de la senyora*, escrit ab molt salero, á pesar d' esser escrit en el desterro, molt sentidet y que lográ un éxit franch y espontani, essent aclamat el Sr. Planas, que el representá, ja que l' autor no podia surtir.

El Sr. Planas llegí una bonica carta del Sr. Ximeno, dirigida al públich que assistia á la funció, carta que fou aplaudida á desdir.

Satisfet pot estar nostre bon amich de la funció del dissapte ja que fou una patent demostració de las moltas simpatías que deixá á Barcelona.

Y are, la Redacció se complau en donar las gracias més expresivas á quants intervingueren en tant hermós acte.

En el saló de descans, fou posat exposat un álbun, recort de la funció y dedicat al nostre amich, álbun que conté ja numerosas firmas.

*

Interint l' amich Ximeno está desterrat ja tenim altre vegada *sur le champ* al home de marras estrenant nada menos que un drama *original*. Lo que sería original de debó que surtis un altre cri-

tich á ferlo quedar malament, perquè parlant ab franquesa tants cops ens ha donat gat per llebra, que si no ens ensenya el *cap*, no 'l creyém.

Pot ser creu que enviant lluny de Barcelona al primer que cridi tothom farà muixoní...

Ja ho veurém.

A. LLIMONER.

LA POR

Tot llum, revelació de la forma; tot mohiment, revelació de la vida.

Lo clap groguench dels balcons se dibuixa extraordinàriament allargat sobre 'l fang negre; l' ample portalada es immensa boca de llum. Revolcantse en ella surten per la dels balcons, apilotantse y confonentse en barreja armónica, lo grís del soroll, páraulas amorosas, renechs, estupidesas, drinchs, trepitjos, refrechs, riallas, badalls y notas. En silenci passen pensaments indesxifrables.

Brolla violent la sombra del llindar de la porta y 's font ab igual violencia en la clapa inmensament gran é inmensament negre del carrer.

¿Alló de *La Traviata* tan trist, xiulat depressa y á compás d' uns passos acele-rats? L' esperit al rebelarse contra la tristor enrosa lo negre.

De lluny sembla un ull que mira desde l' infinit; mes á prop ja 's dibuixa son vano de llum escampant claror migrada; al passar per sota ja 's veu l' aranya que 'ls ferros dibuixan sobre l' empedrat.

Lo vent entra per una escletxa y surt per un respirall ajayent lo flam ab sa impetuositat. L' aranya negra salta ab violencia avant y enrera y un' altre sombra vibrant espahordida salta del empedrat allargantse més tan com més s' allunya fins que 's barreja de nou ab la negror d' hont s' havia despres.

L' ombra y la soletat lluytan contra 'ls pensaments de rosa y blanch-blau; los nervis s' afluixan; la respiració es fatigosa; la sanch s' apilota al cor; l' incert lliga las camas.

L' onada topa en la foscor ab la paret llisa y lo soroll dels passos s' ou sá y enllá... ¿D' un altre?

La ma invisible agarrota; la tenebra es un puny qu' aclofa.

La clau mal dirigida topa ab ferro qua-

tre ó cinch voltas ans d' endavinar lo buyt, gira rápida y ab més llestesa tanca després.

¡Ah, que millor se respira! Encara que sols siga la llum tremolosa d' una cerilla es sempre llum

Lo blanch llit espera. La felicitat del no ser res es gran y per aixó s' espera ab joya.

Una vela illumina més que una cerilla. Dol dependres d' una claror que tot ho ompla y tot ho asserena.

La precipitació insegureja 'l buf y lo flam ajegut violentment llepa la barana de cera que 'l volta. Al tercer, mòr...

Tot fosch, negació de la forma. Tot quiet, negació de la vida.

JEPH DE JESPU.S.

LA CARMETA

I

L' estar assentats de costat, desde las Dressanas fins al cementiri fou la causa de que arrivessin *tan lluny* en sa conversació.

La Carmeta era una xicota molt aixerida. Trevallava en una camisería y aquella tarde habia fet festa porque...; ni menos ho sabia!... habia vist pujar molta gent als cotxes que van al cementiri y va pujarhi també per alló... per veurer *si hi habia res*.

He dit qu' era aixerida pro 's pensaba res guapa. Aixó que es un defecte que porta sempre fatals conseqüencias habia servit porque la Carmeta no fos casada encara á pesar de tenir ja vint y sis anys. Be s' en hi habian presentat de partits que no eran gens de despreciar ¡pro ca! *no fan per mi*—deya ella—als divuyt, dinou y vint anys... y alli 's pararen los pretendents. Desde 'ls vint, cap jove li habia dit feste ensá ni feste enllá, vells prou, de quaranta cinch en amunt hauria pogut triar; l' últim ne tenia cinquanta sis, pro ara 'l—*no fan per mi*—lo deya ab una amargura qu' enternia, que la capficaba y la posaba nerviosa... fins que maquinalment s' anaba posar devant del mirall y alli 's consolava: *Encara soch guapa* 's deya; un esquitx d' orgull l' esperançava; encara 'n podria trobar un de jove—pensaba—y encara que fos viudo no 'l despreciaria. La senectud no la podia dragar; era somiadora y desitjava un cor jove foguejat ó no.

TIPOS D' OPERA

MIGNON

II

La Carmeta s' havia trobat ab en Joan que jja 't dich jo qu' era bona pessa! Viudo de tres anys havia tingut una dona com no se la mereix cap calavera com ell era, una dona que la feyan guapa mil excelents qualitats que la adornavan. En Joan per xo no n' hi va saber veurer may cap y aixis l' havia dit mes d' una vegada... lo que naturalment l' entristia molt, fins que la pobra ab molts d' altres trevalls que 'n sufri... va morir-se.

L' hi havia quedat aquell angelet de Deu que l' acompanyaba, la Marieta, gemada nena, tota entenimentada; tant, que havia sigut ella qui insisuint havia lograt que son pare l' acompanyés al cementiri per aquet temps, lo més indicat per anarhi, ¡feya tant temps la pobreta que no havia vist la tomba de sa estimada mare!

No 's pas tan lluny com aixó 'l cementiri..., pro no es estrany que la Marieta 'l ne trobés molt... ni tan poch es tan aprop perquè la Mercé y en Joan digues-

sin al hora ¡que curt ha sigut! pro la nena anaba á un fi que l' havia de consolar y alegrar moralment, los altres en alas del amor no ho sabían ahont anaban y al tornar en sí del temps que tan á gust habían passat els semblá que ja haguessin acabat de gosar, pro no fou aixís...

III

Ja dins del cementiri 's posaren de costat, en Joan al mitj donant la una ma á la nena... per costum... y l' altra á la Carmeta, apretántli fortament y parlant baix... y ben acostadets arribaren prop de hont los guiaba la Marieta.

Els dos se quedaren á uns quants passos, la nena tan bon punt vegé 'l panteó 's posá á correr per agenollarse ben apropet d' ahont hi había sa mare, la mareta que tant estimava y que había perdut al mellor temps: quan comensaba á recordarli perfectament qu' era insubstituible y que per ella no eran iguals totas las donas, puig ¡be n' había tingudas de criadas el papá!... pro cap, cap li

feya petons al anarsen al llit y llevarse y... dos mil cops més al día... y allí agè-nolladeta ab las mans juntas, no deya gran cosa: había dit algún *Pare Nostre* pro res mes: son esperit gosava mes es-playantse, donant llibertat á las mil atre-vidas ideas que li crusaban pel magí y mirant el descolorit retrato de sa mareta

quan una sarcástica rialla la feu tornar á la realitat, si be interiorment condem-nant la blasfemia que suposa lo riurer en un lloch tan sagrat...

Una reconventiva mirada de la nena obligá á la Carmeta á dirigirli la pa-raula:

—¿Qué fas nena?—qui á tant inopor-tuna pregunta contestá barbotejant.—Mi... mi... raba el... el retrato... de... de la mamá... al... cel sigui.

Y amb un desvergonyiment impropri per molts conceptes del lloch en que es-taban y del paper que representaban—pro sens dupte en consonancia ab las mil y una boigerías que s' acababan de jurar —digué á cau d' orella an' en Joan:—«Vull conèixer á la teva paya d' avans.»

S' acostá fins ahont hi havia la Marie-ta y... prorrumpint en un gran xiscle... caygué desmayada.

Motivá aqueix trastorn l' haver recone-gut en lo retrato de la difunta á una ami-ga seva á qui no havia vist desde avans de casarse pro de la que va saber després per una amiga de las dos, que «lo seu marit la mataba á disgustos» ja al poch temps de ser casada.

EPILECH

Si, que va casarshi si! á pesar de l' es-cena aquèlla... pro no l' hi poñen pas totas d' un bon tros, y á n' en Joan tam-poch per xo.

VALERI SERRA BOLDÚ.

Teatro Català

FLOR DE TÈ

Xinèria en tres actes arreglada al català per don Conrat Colomer y estrenada en lo teatro Tivoli la nit del 11 de Novembre de 1897. Música de Lecocq.

El cada dia creixent desenvolvim ent d' aquest periòdic, que 'ns precisa á comensar son tiratge lo dijous de cada setmana ab objecte de poguer servir los pedidos, á cada número mes importants, de suscriptors, corresponents y venedors ens privaren de donar compte en lo número pas-sat del estreno de la sarsuela *Flor de Tè* que per sa im-portancia bé mereix que se la tracti ab la deguda deten-ció.

Del concepte que del mèrit de dita obra tenim format, poden fersen una idea nostres lectors, sabent com saber, que sols obras de mèrit recoregudissim y excepcional pu-bliquém en nostres folletins, y á apesar d' aquest criteri nostre, 'ns apressurem avuy á comensar la publicació del nou arreglo del senyor Colomer.

Que *Flor de Tè* es una obra graciosíssima, ningú pot duptarho que l' hagi vist una sola vegada, els xistes inge-niosos é intencionats hi abundan, mes may en ells s' arri-va á la paraula descarnada y de tal modo están dissimu-lats los atreviments de frase y d' idea que al parlar de l' obra tota la prempsa sensata de Barcelona, ni 'ls criticlis mes pulcros y exigents hi han trovat rés que dir baix aquest punt de vista.

L' argument de l' obra es molt senzill, més al fer la adaptació al català, lo senyor Colomer l' ha tractat ab tal maestria que resulta dissimulat ab una serie d' excessos y situacions ab una riquesa y propietat de llenguatge que lo revesteixen donantli força y consistencia.

Lo final del primer acte es de primera forsa, lo de la obra també va bé; més lo del segón acte fluixeija una mica.

En conjunt *Flor de Tè* produeix agradabilissim efecte en l' espectador, el distrau y l' entreté.

La música, fresca y juganera adorna ab sa gracia festi-va de noya enjogassada, tot lo llibre.

En la execució no cal dir que s' hi distingí notablement lo senyor Colomer que en la direcció de escena confirmá un cop més sos relevants condicions.

Els demés actors cumpliren com á bons.—F. D. G.

LO SENYOR BATLLE

Comèdia en tres actes original de don Teodoro Baró, es-trenada en lo teatro Principal la nit del 16 de Novem-bre de 1897.

Lo senyor Batlle, es una producció catalana del género de las que no abundan.

Es una comèdia de lo que 'n diuen els castellans *alta comèdia*, casi un drama, ab situacions dramáticas de gran intensitat, ab una forsa passional que palpita en tota l' obra donant gran interés á son desenvolvim ent.

Lo primer acte se reduceix á la presentació de personat-jes que constitueixen una serie de tipos justos, observats del natural y portats á la escena ab precisió y naturalitat admirable, sense descompondrels ni un fil de la roba en la majoria dels cassos.

En lo segón acte se presenta vigorosa y ab gran relleu lo que se pot calificar d' acció dramática de la producció. Lo desenllás d' aquest segón acte es de mà mesura.

En lo tercer se precipita lo desenllás, se resolt lo nus; y se resolt en forma agradable y simpática, qu' atrau y cautiva al espectador.

Lo llenguatge es escullit y apropiat á cada un dels per-sonatjes tots ells impregnats d' un sentiment inténs y dols qu' anima y vivifica tota la obra donantli cert tó simpàtic.

Lo senyor Baró pot enorgullirse d' haver obtingut y merescut éxit ab *Lo senyor Batlle*.

En la execució estigueren tots los actors bé; mes lo senyor Soler personifica felisment lo tipo de *Batlle*, tam-bé felisment dibuixat per l' autor, que resulta altament có nich sense un punt de grotesch y viril y honrat sense exageració que li fassin perdre la vis cómica.

Las senyoras Mena y Mainer, com sempre, estigueren bé, los senyors Capdevila, Goula, Tutau y Santolaria, in-terpretaren ab gran acert sos papers y los demés actors estigueren discrets.—F. D. G.

MATRIMONIS FI DE SIGLE

Drama original (?) de don Antón Ferrer y Codina, estre-nat en lo Teatro Romza la nit del 16 de Novembre de 1897.

Deixén de banda la qüestió d' originalitat de l' obra que d' aixó ja 'm parlarem ab detenim ent altre día. Per avuy ens limitarem á dir, que, segons tenim entés la obra fou anunciada com arreglo al publicarse los cartells de comensament de temporada, y que la critica casi per unanimitat ha declarat que 'ls tipos del drama tinen sa-bor marcadament francés.

Ara en quant al argument, si es que en té, ja es un al-tre cosa, y dihem si es que 'n té perquè alló mes que argu-ment es un disbrat. Tota la obra desde el títol, que lo

mateix podrà ser *Un matrimoni fi de sigle* que qualsevol altra cosa. Fins el llenguatge que usen los personatges; tot es dolent.

Comensa per desenvolupar-se l'acció en una societat que may ha existit entre nosaltres, dintre de la qual no hi ha cap tipus català, ni que parli ab lo llenguatge que usen en lo nostre país, las personas que pertanyen a la alta societat que, ab tant mala fortuna intentá reproduhir lo senyor Ferrer.

La acció no es natural y la obra no té cap condició que ja fassi simpática.

Sintetissant un fracàs més y dels grossos —J. S.

L' APOTECARI DE MALGRAT

Pessa en un acte original de don Teodoro Baró, estrenada en lo Teatre Romea la nit del 11 de Novembre de 1897.

L'apotecari de Malgrat es una bonica comedieta en un acte d'argument senzill, pero ab tipus ben observats del natural que distreuhen agradablement y ab situacions cómicas de bon efecte.

Lo desmenpenyo fou bastant regular.—P. R.

LA MONTANYESA

Drama en tres actes y en vers original de Don Enrich Ribera, estrenat lo 31 del mes prop passat en lo Foment Catòlich de Berga.

Es la primera creació que ha compost l'indicat jove y en bona fé n'ha sortit ben ayrós en tan pesada feyna puig resultá un drama realista ab trama ben buscada. Los tipus bastant ben arrodonits y tè tiradas de versos que enamoran. Lo nombrós públich que omplia la gran sala de espectacles aplaudi frenéticament las escenas mes culminants del drama demanant ab insistència al autor al final de l'obra.

Tots los aficionats estaban ben posehits de sos papers y d'un modo especial los joves Vilajosana, Farguell y Valls, que ho desmenpenyaren admirablement be.

Finalisá la funció ab la xistosa pessa *Embolichs*, que feu riurer de bó de bó, al públich. Lo jove Sitjes 's portá com un consumat cómic.—J. S.

LA GROSSA

Comedia en un acte y en prosa original de don Joseph Maria Ratera, estrenada en la Societat «La Riälla» lo dia 14 de Novembre.

Ab un argument molt veridich, pues 's veu molt sovint entre banquers, ha sapigut 'l Sr. Ratera portar a la escena, un' obra tan bonica com la que porta 'l nom ab que encabessém aquestas ratllas.

La grossa agradá molt al nombrós públich (que omplia la sala de gom a gom) com ho probá lo molt aplaudida que sigué y l'haber demanat ab molta insistència al autor durant 'l transcurs y al final de la mateixa.

Nostre aplauso al Sr. Ratera, per l'exit alcansat en la nit del passat diumenge.

En lo desmenpenyo sols si lluhí 'l Sr. Solé, que sapigué treurer molt bon partit d'un paper tant petit com 'l que tenia a son carrech. De 'ls demés ningú sabia lo que deya enportantse a la palma 'l Sr. Alonso.

Proximament segona representació y segons noticias ab algún cambi de papers. 'Ns alegrarem que aixis siga.

Sr. Ratera, fins un' altra.—A. Ll.

AL QUARTO DE LA SENYORA

Monolech en prosa, original de D. Joseph Ximeno Planas, estrenat la nit del 13 de Novembre en lo Teatre Olimpo

Lo que més se troba a faltar en l'abundancia de monolechs que cada dia veyém estrenar, es la falta de moviment escénich, y si sols en aixó ens fixessim lo del Sr. Ximeno es mogut a tot serho, pero l'avaloran ademés una correcció de llenguatge que el feu esser aplaudit en extrém.

Vegis la *Crónica*, ahont hi trobará 'l lector mes pormenors tant de l'obreta com del conjunt de l'important funció dedicada a nostre bon amich.—V.

Servey de fóra

MANRESA.—Teatro Gayarre.—Dissapte passat en aqueix teatro, la companyia dramática que dirigeix 'l primer actor don Alfons Llonch, hi representá un drama castellá.

Acabá la funció ab lo xistos monolech en vers, *Las penas de un casat*, original del Sr. Milla, que recitá molt bé son autor.

Teatro Conservatori.—En la nit del diumenge, s'hi representá una obra castellana, desempenyada per las principals parts de la companyia.

Per fi de festa, s'executá l'aplaudida obra del folletí del periódich, *Lo ninot de mollas*.—J. C.

SANT HIPÓLIT DE VOLTREGÁ.—En «La Societat Coral Familiar» s'hi representá lo drama *Un mártir de Puigcerdá*, en la que hi prengueren part las primeras actrius Sras. Morera, Alegret, secundántlas molt bé en lo desmenpenyo los demés aficionats.

En la «Societat Coral Voltreganense» s'hi representá lo drama *Misteris de familia*, baix la direcció del actor Ricardo Petcho, prenenhi part sa filla Dolores Petcho. La execució bastant fluixa.

En la «Juventut Católica» s'hi representá lo drama *Uch lo Pastor*, y la xistosa comedia *Cura de moro*, que en conjunt obtingueren una execució bastant bona.—J. B.

VICH.—Al teatro del «Centre Industrial» y per la companyia cómic-lírica de dit centre últimament s'ha posat en escena una sarsuela castellana y la comedia catalana *Lo que 's veu y 'l que no 's veu*, hi prengué part a mes dels actors de dit Centre lu señor Pelegri que junt ab als Srs. Echena, Buixó, Subirana, Ferrer y Camps guanyaren molts simpatias al lo desmenpenyo de ditas obras, acabá la funció un lluhit ball de societat. La entrada un lleno complet.

En el «TEATRO AUSONENSE»—Los aficionados del Casinó «La Unió Comercial» represen taren *Las Joyas de la Roser*, y *Los Cantis de Vilafranca*, las quals sigueren molt ben interpretadas.

En la Juventut Católica s'hi han representat las obras *Dos Fills* y *La questió son quartos*, abduas molt ben interpretadas.—J. S.

RODA.—Al Teatro del «Ateneo» y per la companyia de la societat coral *La Dalia*, de Vich, s'hi posa en escena un drama quina execució fluxejá sobremanera. En la pessa *Mala nit* la cosa ja ana milló.—J. R.

SAN BOY DE LLOBREGAT.—Una notable campanya dirigida per l'Albert Deu ens ha representat *D. Juan Tenorio*, de una manera primordial.

Los hi valgué grans aplausos a las senyoras Galcerán, E. Guerra y Saez y als senyors Deu, Bonnin, Tarrés, Viñas, Vallar, Martí Rossell, etc.—D. F.

RIPOLL.—En l'«Academia Católica» lo dia 31 d'Octubre s'hi posá en escena la comedia catalana en dos actes y en prosa original de don J. Vidal y Jumbert titulada *L'Herchuet de la Ferreria*. La representació fou molt bona distingintse en gran manera los Srs. Canellas, Orriols y Llagostera, no poden menos de donar la mes cordial enhorabona pel desmenpenyo que han tingut aquest drama.

Per fi de festa 's posá en escena la comedia catalana del immortal Pitarra, *Cura de Moro*.—U. P.

ARENYS DE MAR.—Ha debutat en lo Teatro Principal la Companyia que dirigeix lo Sr. Villegas.

Las obras que fins ara ha posat en escena han obtingut una interpretació molt fluixa. Concurrencia poca.—P.

MATARÓ.—En l'Ateneo Obrero s'hi ha representat lo celebradíssim drama d'en Conrat Roure *Clarís* y la pessa *Tirant l'art* que tingueren molt bona execució igual que las posadas en escena en el Centro Catòlich *Una Calaverada*, *Tirant l'art*, *Las burlas fan com las professons* y 'l bonich monolech del Sr. Castellet *Tot a rodar*.

Aqueix programa... ja es mes humá.—P. M.

SABADELL.—En lo Teatro Gravia s' hi representà ultimament per uns quans aficionats las pessas *Primer de Maig*, *Un Don Juan Tenorio à trossos* y 'l monolech-sarsuela *Un rey de pega*.

En lo «Euterpe» lo diumenge passat *Las Bravias*, *Tambor de granaderos* y estreno de *La Bronca H. L.* obra dels Srs. Tornero de Martirena y Aguirre fou molt aplaudida.

L' Associació de catolichs posaren en escena, lo diumenge à la tarde lo preciós drama *La clau de casa* y 'l sainete *L' ultim inglés*.—J. F.

VILASSAR DE DALT.—Lo «Centre catolich» d' aquesta població posà en escena 'l passat diumenge las obras *Victima del deber* y *La butifarra de la llibertat* que foren molt aplaudidas.—T.

SITGES.—Lo diumenge passat los joves de la lluhida societat «El Renaixement» posaren en escena despres del acostumat ball, la pessa *Un a fayta clatells*, que agrada molt y obtingué molt bon desempenyo.—J. S. y T.

VILANOVA Y GELTRÚ.—L' Associació «Círcul Catolich» posà en escena el diumenge passat las pessas *Sebas al cap*, *Los grills de las sebas* y *Embolichs*.

La lluhida societat «La Peña» per complaure a las moltes personas que 'ls habian demanat una nova representació de *La Dolores* lo dissapte passat posaren altra vegada en escena la mes celebrada de las obras del immortal Feliu y Codina.

Aplaudirem la primera representació y res podriam dir ara que no fos en elogi, pesi al mal intencionat corresponsal del volátil periodich de teatros que ab la seva gent demostra allò de *Dios los cria*...

Entre 'ls ciutadans de bon tóno ha causat general disgust, lo veures que ab tan mala sombra s' hagi fet una crítica tan sense solta y tan mal intencionada. Serán envejas... Me sembla que hem posat lo dit à la llaga.—C. F.

GIRONA.—Lo Círcul Catolich d' obrers lo diumenge passat à la tarde posà en escena las produccions *La repartidora* y *De gorras*.—J. Ll.

INTIMA

En el Album de la graciosa criolla Roseta Capdevila

Quant 't veyia morir, nena estimada
la idea del suicidi m' ha vingut,
creyentme que si junt ab tú moria
podria veni ab tú.

Mes de sopte he pensat que si 'm mataba
al infera baixaria de segú,
y com que tú, angel meu, al cel 'nirias
no estariam pas junts.

R. SURIÑACH SENTIES.

NOVAS

Lo banquet que l' *Associació Popular Regionalista* donà 'l diumenge passat en l' Hotel Condal per celebrar lo retorn de *Lo Regionalista* à Barcelona, resultà lluhidíssim tant per lo signficatiu dels elements que hi acudiren com pel número en que s' hi reuniren.

La expansió y fraternitat, propia solzament dels bons catalans, hi regnà.

Los brindis tan patriotichs y oportuns com celebrats.

**

Hem rebut los últims números de las revistas regionals, *La Opinión Catalana*, de la Habana y *La Revista Gallega*. Dits setmanaris junt ab lo nou periodich defensor de nostra parla, *Madrid Catalá*, es troban de venta en casa del senyor Bonavia, carrer de la Portaferrisa, 16, representant esclusiu.

**

Nostre amich y colaborador lo notable poeta Claudi Mas y Jornet ha obert son bufet de Procurador dels Tribunals en lo carrer del Carme, 39, 3er

Li desitjém molt bona sort.

**

La Comissió organitzadora pel Carnaval de l' any vinent s' ha reunit ja, acordant concedir à mes dels premis en metalich y objectes artístichs, diplomas d' agrahiment à las personas que prestin valiosa cooperació secundant los treballs de la Comissió organitzadora.

**

L' *Orfeo Catalá* durant sa estada à Niza portará barretina morada; lo que à pagés s' en diu *gorra musca*. Molt bé.

**

Ha sigut presentada à la Empresa del «Romea» y acceptada pera proxim estreno en dit teatro, una pessa-còmica catalana en un acte y en prosa, titulada *Com venen las cosas!* original de nostre amich 'l aplaudit y festiu autor en Joseph de Argila y Font, celebrant moltíssim que pugui lograr introduhirse de plè en un teatro de la importancia del «Romea», ya que per las obras que te publicadas, lo considerém digne de aquest honor.

**

ELDORADO.—*Escuela Musical* 's titula la sarsuela que va estrenarse lo dissapte passat, lletra del Sr. Prieto, y música del Mtre. Lope. Es una obra de las que se 'n estrenan à dotzenas cada temporada. Algún xiste, algunas pantorrillas y... prou. No hi ha cap escena que sobresurti.

La música si fa ó no fa, lo mateix que la lletra, no desperta gayre interés. Lo públich va rebre la obra ab bastanta fredó. No creyém que *Escuela Musical* 's sostingui molts dias en los cartels del «Teatro de Cataluña.»

**

NIU GUERRER.—Lo diumenge à la nit à la lluhidíssima societat del carrer Ample s' hi representà la preciosa producció *La creu de la Mastia* en quina interpretació hi alcansaren molts aplausos las Sras. Damiàns y Carme lo mateix que 'ls Srs. Carreras, Coll, Brunet, Pruna Serra, Damiàns, Camps y Teixidó.

La *mise en scene* admirable. S' estrenaren decoracions *ad hoc* resultant la primera d' un gust y un ajust de color admirables.

**

CÍRCUL BARCELONÉS D' OBRERS.—Lo diumenge passat després d' una brillant sinfonia se posà en escena l' interessant drama *Dabaladas del cor* que baix la direcció del Sr. Campos fou molt ben secundat pels Srs. Bertran, Treviño, Ruset, Vogués, Cardona, Espinet y demés que treballaren en la funció que al igual que *La Tunyina* que 's posà com à fi de festa agradà també molt.

La concurrencia molt satisfeta.

**

UNIÓ DE MESTRES SABATERS.—Lo dia de S. Crispi en lo *Teatro Olimpo* posaren en escena la comedia en un acte *Mala nit*, y 'l aplaudit juguet *La sala de rebre*, baix la direcció de D. Anton Martí. Executaren molt bé sos respectius papers las senyoras Goula mare y filla, y los senyors Poblet, (J.) Comellas y Martí. En lo intermedí de ditas obras llegiren poesias la nena Carmen Lladen y 'l senyor Galí.

També en dit intermedí la senyoreta Angela Amigó executà en lo piano una de las difícils pessas de son repertori. La concurrencia nombrosa y escullida.

Eu resúm resultà una festa lluhidíssima.

**

LA TRANQUILITAT.—En aquesta novella societat s' hi representaren diumenge passat las obras castellanas *Los dos compadres* y *El prólogo de un drama* y ademés las pessas catalanas *Sanás y parells* y *Pescar*, alcansant aplausos las senyoretas Maymó, Borrell y Carrera y la nena Martrus aixis com 'ls jovens Lauradó, Carrera, Martrus, Ribas, Casas, germans Sagristá, Serra y Durán. La concurrencia, com sempre escullida y numerosa.

**

LA RIALLA.—L' passat diumenge, 's representà las comedias, *Home al agua* y *Cura de moro*, alcansant la

ACTRIUS EMINENTS

Mme Rejane

primera un desempenyo molt regular per part de la senyoreta León y 'ls senyors Solé, Matas y Mateu, no aixís en la segona que resultá una desgracia per part de tots, exceptant el senyor Solé que alcansá molts aplausos.

Per acabar farem una observació al senyor Alonso, y es que tingui present que per fer comedia te d' estudiar, de lo contrari més val que plegui.

'L mateix dia tingué lloch l' estreno de *La Grossa*quina ressenya vá en altre lloch.

**

CASSINO CERVANTES, (*Poble Nou*).—Al objecte d' afavorir en lo possible l' estat dels pobres soldats que sense recursos de cap mena arriban malalts y ferits de las guerras colonials, uns quants joves entusiastas han organísat per demá á la nit una funció en la que s' hi representarà *Vida alegre y muerte triste* y la pessa catalana *Sense argument*.

**

SOCIETAT DELS LLUISOS (GRACIA).—Diumenge en aquesta Societat representaren lo drama de D. Joseph Zorrilla *El Zapatero y el Rey* en el qual si lluhiren, los senyors Martí, Belles, Mollá y Caminal.

Lo senyor Fàbregas no estava gaire segur del paper. També representaren *Lo Carboner* quin desempenyo aná molt bé, feu riure mentres durá, al numerós públich que omplia la sala.

**

CENTRE DE MANYANS MECANICHS.—Dissapte passat se posá en escena l' hermós drama del Sr. Vidal y Valenciano *La virtud y la conciencia* prenenthi part las senyoras Pavia y Cardalda, y 'ls senyors Panadés, Traneal, Bello, Ros, Antich y Vivó.

El desempenyo fou acertat com es costum en aquella

casa, sobresortint el Sr. Panadés qu' es un aficionat de primera fila y un bon director. Llástima que no puga lluhir en escenaris de mes categoria.

Pel dia 27 hi ha anunciat, *El quarto dels mals endresos*, *Mestre Olaguer* y *La qüestió son quartos*.

**

ACADEMIA CALASANCIA.—Resenyar una festa de las que celebra tan important associació, es cosa de desferse en elogis de lo be que ho fan.

Lo diumenge passat s' hi celebrá una vetllada literaria-musical de primer ordre. En la part literaria hi sentiren molts y forts aplausos pels Srs. Boter y Culilla que llegiren respectivament una molt ben escrita Memoria y una composició literaria, essent també molt justament aplaudit l' Académich Honorari D. Joan Burgada Juliá per un afligranat treball literari que llegí aixís com el digne President Dr. Comas y Domenech en un brillant discurs plé de erudició en el que feu gala al ensemps de sos profonds coneixements y de sa facilitat, condicions que deurian adornar á tot orador. Los Srs. Gui y Gastany foren estrepitosament aplaudits en la lectura de poesias, ja que ho feren magistralment. Presidian, representants del Ajuntament, Diputació, Universitat y Seminari, á mes dels de casa.

Y farem punt dihent que la part musical encomenada á distingits professors estigué á la altura de la literaria; lo qual es molt dir.

**

CATALUNYA.—L' ilusionista Infantes hi doná 'l diumenge passat una vetllada de sas especialitats fantasticas que tant ha aplaudit lo públich barceloní en acreditats teatros de Barcelona.

Lo local plé de gom á gom com s' acostuma á veurer dit saló sempre. En un dels intermenis, quatre socis donaren lluhits asalts d' armas que foren molt aplaudits.

Per caracterisarse los
llapis

FORTON són los millors

Preu: 3 pesetas